Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

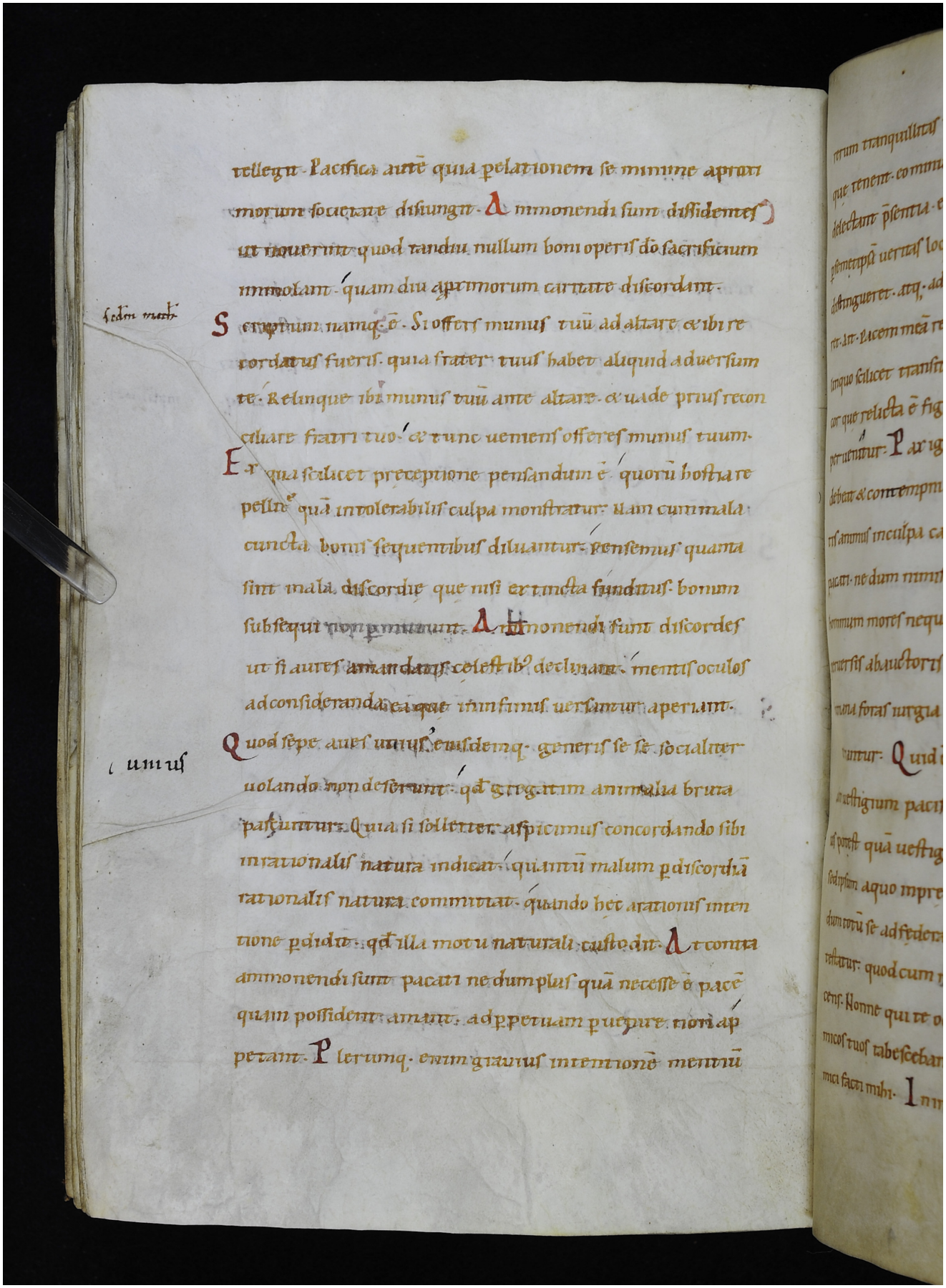

tellegit. Pacifica autē quia pelationem se minime aprum
morum societate disiungit. A. Admonendi sum dissidentes
ut noverint quod tandiu nullum boni operis do sacrificium
immolam. quam diu aprimorum caritate discordant.
Secundum math. S. cripturum namq; ē. Si offers munus tuū ad altare et ibi re
cordatus fueris. quia frater tuus habet aliquid adversum
te. Relinque ibi munus tuū ante altare. et vade prius recon
ciliare fratri tuo. et tunc veniens offeres munus tuum.
Et qua scilicet preceptione pensandum ē. quorū hostiare
pellit. quā intolerabilis culpa monstratur. iam cum mala
cuncta bonis sequentibus diluantur. pensemus quanta
sint mala discordie que nisi extincta fundatus. bonum
subsequi non permittunt. A. Admonendi sum discordes
ut si aures amandatas celesti ibi declinant. mentis oculos
ad considerandas ea quae in summis versantur aperiant.
Quod sepe aves unius eusdemq; generis se se socialiter
uolando non deserunt. qd greg. rum animalia bruta
pasturum. Quia si solliciter aspicimus concordando sibi
irrationalis natura indicat. quantū malum p discordiā
rationalis natura committat. quando hec rationis inten
tione p dicit. qd illa motu naturali custodit. A. Ut contra
admonendi sum pacati ne dum plus quā necesse ē pace
quam possident amant. ad p petuam pueque non ap
petant. P. lerumq; enim gravius in temtione mentiū

(unius

rum tranquillitas
que tenent. commu
delectant pēsentia. e
semetipsā uertas loc
distingueret. atq; ad
ter. Ait. Pacem meā re
unquo scilicet transi
cor que relicta ē fig
pertinuitur. P. ar ig
debent & contempni
ris animus in culpa ca
pacati. ne dum minis
hominum mores nequ
versis ab auctoris
mana foras iurgia
tuntur. Quid
ad vestigium paci
si potest quā vestig
sed ipsam a quo impre
dum totū se ad federe
vertatur. quod cum
cens. Nonne qui te o
micos tuos tabescebat
mica facti mihi. I